

181. Rozjímať o umučení

1. Roz - jí - mať o u - mu - če - ní do chrá - mu sa zo - ber - me,
 2. Pod - lý Pi - lát vý - rok smr - ti nad Je - ži - šom vy - ná - ša:
 3. Strh - li k ra - nám pri - schlý šar - lát, vlas - tné rú - cho da - li mu:
 4. Krv z rán siak - ne, keď len hne sa: Je - žiš slab - ne, pa - dá v prach,

1. veď Boh to - to tak si ce - ní a - ko v Je - ru - za - le - me.
 2. koľ - ko ráz hriech škr - tí čnos - ti v kru - tých ru - kách Ju - dá - ša!
 3. veď ho s kri - žom kaž - dý mal znať, hoc' tvár ne - zrie ne - vin - nú.
 4. ten, čo sve - ty stvo - ril, kle - sá, bys' ty ob - stál v ne - ho - dách.

5. A tu uzrie svoju Matku.
 ó, jak smutné stretnutie!
 Že ty nectíš matku svoju,
 za to trpí muky tie.
6. Ký div, že mu klesli sily,
 že ich zlomil toľký trest:
 a tak teda prinútili
 Šimona kríž pomôcť niesť.
7. Z tváre šatkou Veronika
 utiera mu krv a znoj,
 krvou, čo do šatky vniká,
 nakreslil Pán obraz svoj.
8. A keď došiel k mestskej bráne,
 Ježiš padol druhý raz,
 tvoj hriech vždy mu sily láme,
 i keby ťa žehnal zas.
9. Za bránou žien zástup celý
 plače v smutnom záchvate.
 Nie mňa, vraví Kristus,
 deti svoje oplakávajúte.
10. A v tom veľkom umučení
 jak vosk v ohni mäkne sval,
 padá Ježiš premilený,
 kat ho kope, aby vstal.
11. Pozri, ako na Golgote
 driapu šaty z Ježiša:
 Smilstvo páchaš osamote?
 Moc ťa stresce najvyššia.
12. Klin, čo trhá kosti, svaly,
 tupo vbíja kladivo,
 rany pália, krv sa valí,
 ľuďom v srdci je clivo.
13. A včuľ zdvihnú s ním kríž hore,
 rany sa mu otvoria:
 krv kríž farbí jak svit zore,
 v zberbe hnev, zlosť zahoria.
14. Skonal. Z kríža sňali telo,
 dali Matke do lona.
 Nezhreje ho, zmeravelo,
 hoc' vrelo ho objíma.
15. Neberte mi Syna z lona,
 nedávajte do hrobu!
 Hrobu patrí ten, kto skoná.
 Zastav, Matka, žalobu!
16. Kto za spásu svojich bratov
 všetko, čo má, venuje,
 tomu Pán Boh žiarou zlatou
 v nebi miesto daruje.